

Якою має бути моя реакція
НА ТЕРОРИЗМ?

Це трапилось... знову

Вантажівка в'їхала в натовп людей. Бомба вибухнула на поп-концерті. В урядовій будівлі стався напад з ножем... Ці випадки тероризму трапляються знову й знову. Якими б не були їхні причини, і якими б переконаннями не керувались терористи, вони через жахливі акти насильства, хаосу та вбивства намагаються активно поширювати масштаби терору в усьому світі.

Історії про всі ці жахливі речі та їх неймовірно сумні наслідки весь час з'являються в офіційних новинах та соціальних мережах. Здається, що таке залякування людей і є огидною метою терористів. І загроза тероризму стає набагато реалістичнішою та жахливішою, коли акти тероризму відбуваються неподалік від нашого дому. Здається, ніхто з нас не захищений цілковито від тероризму або його наслідків. Це вже не просто "десь там, "з кимось там". Це вже реальна

небезпека, що нависла над кожним із нас і викликає велику тривогу.

Я сам відчув цю небезпеку, коли терористичний акт був здійснений у тій частині світу, де я живу. Уявіть собі таку картину: спустошений ринок, побита вантажівка, крик і плач людей, безглузда втрата людських життів. Це трапилося в самому центрі Берліна. Терорист мав лише одну мету: вбити якомога більше людей.

Звісно, ця трагедія була широко висвітлена в пресі. В одній національній газеті був зроблений фотомонтаж, який зображував ринок, побиту вантажівку і велику кількість людей, які плачуть. Великими літерами було написано слово “Angst”, що німецькою означає “страх”.

Але в іншій газеті, що видавалася в самому Берліні, була поміщена інша фотографія: Бранденбургські ворота, освітлені кольорами німецького прапора. А нижче була написана фраза, яку я часто помічаю в Біблії: “Не бійтесь”.

Одна й та ж сама подія, але дві різні реакції. Це спонукало мене замислитися над тим, як я сам реаую на тероризм. Я вірую в Ісуса Христа, Який є Князь миру; якою має бути моя відповідь на тероризм?

Коли я розважав над цим питанням, то швидко зрозумів, що легкої відповіді на це питання немає. Сльози наверталися на очі, коли я думав про багатьох скалічених людей, які стали жертвами теракту; і про багатьох тих, чие життя цілком змінилося через цю трагедію – безпосередньо або опосередковано.

Я дуже схвально ставлюсь до реакції Берлінської газети, на передовиці якої було написано “не бійтеся”.

Це слова втіхи. Але водночас замало просто сказати “не бійтесь”. Коли я намагався заспокоїти свою десятирічну дитину, що була помітно налякана й боялася йти спати, було очевидно, що сама лише фраза “не бійся” не принесе багато користі.

У світлі постійних нападів та загроз цей заклик для всіх нас може здатися занадто поверховим. Після нещодавнього теракту, коли вибухнула бомба, один чоловік сказав, що це лише “згуртувало” місто. “Такі ми є, і так ми діємо, – додав він. – Тероризм не перемає”. Така демонстрація підтримки та єдності після терактів дійсно важлива. Але з кожним терактом відчуття страху і невпевненості буде лише збільшуватися в наших серцях. Як маємо тепер жити у світі, в якому постійно панує загроза? Як маємо реагувати на несамовитий терор, який не знає меж – коли під час терактів гинуть невинні люди і навіть малі діти?

Маємо звернутися до Божого Слова і з’ясувати ті причини, на які Бог вказує, щоб нам “не боятися” перед лицем невщухаючого терору та болю.

Наша відповідь тероризму

ПОКИ МИ ЖИВЕМО в цьому світі, завжди будуть причини чогось боятися – це та істина, яку, як з'ясувалося, я не дуже хотів визнавати. Проте з цим фактом неможливо сперечатися, зважаючи на ту реальність, що з усього світу постійно надходять звіти про теракти. Розважаючи про це, я згадав слова Ісуса Христа, які Він адресував Своїм учням, що стояли на порозі власних жажливих випробувань:

“Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, – але будьте відважні: Я світ переміг!”

Івана 16:33

Через кілька годин Ісуса зрадять, заарештують і потім стратять на хресті. Але Ісус звернувся до учнів зі словами: “Будьте відважні: Я світ переміг!” Ісус не обіцяв учням, що їх обминуть прийдешні випробування. Він не обіцяв забрати причину їхнього страху. Що Він їм пообіцяв, так це мир і Його остаточну перемогу над цим світом. Вважаю, що “мир” і “перемога” є тими ключовими моментами, які допоможуть нам правильно реагувати на сучасний терор.

.....
Ісус
пообіцяв мир
та остаточну
перемогу над
цим світом.
.....

Мати мир. Факту терактів достатньо для визнання того, що світ, в якому ми живемо, не є безпечним місцем. Але коли Ісус говорив Своїм учням про мир, Він не мав на увазі мир земний. Чого Він прагнув, так це щоб учні зрозуміли, що у своєму житті вони мають мир незрівнянно важливіший: мир з Богом. Ісус Христос так пояснював це під час останньої вечері:

“Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив. Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!”

Івана 14:26-27

Найбільше проявлення миру, який нам дає Бог, ми знаходимо в Його Святому Дусі. Бог живе в нас – ми маємо духовну єдність із Ним! Ми завжди перебуваємо в присутності Бога і займаємо в Його думках перше місце. Не існує такого місця на землі, де Бог “не такий близький”, де Його присутність слабшає. Вірність Бога і Його благовоління до кожного з нас особисто є найголовнішою причиною “не боятись”.

Мир Ісуса – не такий, як пропонує цей світ. Він не мінливий і не залежить від обставин. Він не є результатом сильного характеру чи позитивного мислення. Натомість

.....
Ісус прагнув, щоб учні зрозуміли, що у своєму житті вони мають мир незрівнянно важливіший: мир з Богом.
.....

він базується на незмінній любові нашого Небесного Отця, Який через віру в Ісуса Христа зробив нас Своїми дорогоцінними дітьми. З якими б терактами ми не стикнулись у своєму житті, цей мир означає, що ми можемо приносити всі свої проблеми й страхи до Бога, Який пообіцяв зміцнити нас і “берегти серця наші та думки у Христі Ісусі” (Фил. 4:6-7).

Покладатись на перемогу.

Коли Ісуса заарештували, учні, напевно, вважали, що Його заклик “будьте відважні” став тепер неможливим та марним. Але, як нам відомо, через три дні Ісус Христос повстав із могили, перемігши гріх та смерть. Тепер не існує нічого, що могло б відлучити нас від Бога. Ісус навчав Своїх послідовників, кажучи:

“Чи не два горобці продаються за гріш? А на землю із них ні один не впаде без волі Отця вашого. А вам і волосся все на голові пораховано. Отож, не лякайтесь, бо вартніші ви за багатьох горобців”.

Матвія 10:29-31

Коли мені здається, що я кинутий напризволяще в цьому світі непевності та терору, слова Ісуса нагадують мені, що у Бога й досі все під цілковитим контролем, і що наші життя мають для Нього велику

.....
Бог живе в нас –
ми маємо
духовну єдність
із Ним!
Ми завжди
перебуваємо
в присутності
Бога і займаємо
в Його думках
перше місце.
.....

цінність. Ми належимо Йому, і Він спрямовує і підтримує нас. Але навіть якщо має трапитися найжахливіше – в тому числі й наша смерть, – нема приводу для страху. Адже останнє слово завжди залишається за Ісусом. Він дав обітницю, що після смерті ми перебуватимемо з Ним:

“Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви”.

Івана 14:1-3

Ця неймовірна обітниця, що її нам дав Ісус, є дуже особистою: Він прийде за кожним із нас окремо, тому що бажає, щоб ми перебували з Ним вічно. Перемога Ісуса над гріхом та смертю і Його обітниці являються фундаментом нашої впевненості сьогодні. Ми можемо радіти цим істинам і насолоджуватися відносинами з Ісусом Христом, впевнені, що все це триватиме вічно!

Життя серед терору

Я навмисно пишу від першої особи. В якомусь розумінні, мої думки є своєрідним діалогом з самим собою. В ці буремні часи я хочу мати відповідь на те, як реагувати на тероризм – і не лише для власного душевного спокою. Сподіваюся, що запропоновані мною думки проговорять і до вашого серця особистим чином. Потрібен час, щоб ми змирилися з тим страхом, що його породжує тероризм. І маємо обміркувати, як нам жити в цьому світі, в якому реальність буває дуже жорстокою та жахливою.

Будьте відкритими. Може здатися доволі дивним, що я почав наші розважання саме з цього. Але я говоритиму не про ввічливе та гостинне ставлення до наших друзів і членів родини. Я хочу сказати, що в цьому світі, де люди часто займають жорстоку позицію по відношенню до інших і звинувачують інших, від нас очікується готовність виявляти ласкавість до кожної людини, з якою стикаємося.

Веління любити чужинців і бути привітними до тих, хто не такі, як ми, пронизує всю Біблію. Один із ключових прикладів – це Господні наста-

.....
*Веління любити
чужинців і бути
привітними
ДО ТИХ,
хто не такі,
як ми, пронизує
всю Біблію.*
.....

нови для Божого народу стосовно його ставлення до чужинців: “І будете ви любити приходька, бо приходьками були ви самі в єгипетській краї” (ПОВТ. 10:19).

Любов і ласкаве ставлення до “чужих” – до тих, хто не такі, як ми – у будь-якому випадку означає, що нам не можна через страх уникати людей інших культур або просто відгороджуватися від цього світу, де панує біль. Маємо бути на очах інших! Занадто багато людей бачать навколо себе теракти й ненависть, тому запитують: “Чи є якась надія? Куди котиться світ? І де Бог?” Якщо будемо ховатися зо страху, тоді хто розповість людям про любов та перемогу Ісуса Христа? Ми покликані далі нести те послання, що колись Ісус адресував Своім учням: “Будьте відважні: Я світ переміг”.

Чи ми бажаємо впускати у своє життя тих, кого Бог посилає на нашому шляху? Чи бажаємо ділитися Божою любов'ю з усіма – навіть із тими, хто викликають у нас занепокоєння або навіть страх? А, може, навпаки, коли чуємо все більше новин про теракти, наша інстинктивна реакція – сховатися зо страху, приховуючи мир Божий від цього світу, який відчайдушно його потребує?

Майте правильний страх. Як би дивно це не звучало, але ми можемо контролювати свій страх перед

.....
**Чи бажаємо
ділитися
Божою любов'ю
з усіма –
навіть із тими,
хто викликають у нас
занепокоєння
або навіть
страх?**
.....

терором, якщо на першому місці в нашому житті буде “Божий страх”. Ці два види страху насправді дуже відрізняються один від одного. Ми боїмося тероризму, тому що він викликає в нас почуття жаху – ми розуміємо, що він може завдати непоправної шкоди нам або дорогим нам людям. Причина ж страху перед Богом полягає не в тому, що ми жахаємося Бога. Йдеться про благоговіння перед Ним.

Коли Ісус Христос послав Своїх учнів проповідувати про Боже царство, Він напучував їх:

“Не лякайтеся тих, хто тіло вбиває, а душі вбити не може; але бійтеся більше того, хто може й душу, і тіло вам занепастити в геєнні”.

Матвія 10:28

Бог не хоче, щоб ми жахалися Його, але з іншого боку, Йому неприємне й наше нешанобливе ставлення до Нього. Він чекає від нас “страху Божого”, тобто глибокої поваги і благоговіння перед Ним. Відчуття благоговіння походить від усвідомлення того, що Божа могутність переважає будь-яку нашу уяву! Він дійсно панує над Всесвітом. Він є Творцем усього існуючого. Лише Він – джерело справжньої сили і влади в цьому світі. Він спроможний в одну мить знищити тероризм і всіх грішників. Однак Він не робить цього. Бог вибрав інший шлях:

.....
***Причина ж
страху перед
Богом полягає
не в тому,
що ми жахає-
мося Бога.
Йдеться про
благоговіння
перед Ним.***
.....

у Своїй любові послав Свого Сина, Який став жертвою заради нашого спасіння. Страх Божий не суперечить тій істині, що всемогутній Бог, Пан Всесвіту, дозволяє нам називати Його “Авва Отче” (Рим. 8:15) – що буквально означає “Татусь”. Ця істина має викликати в нас бажання схилити перед Богом коліна для подяки й хваління.

Благоговіння перед Богом, Який нас так полюбив, може поставити тему терору на належне місце. Коли наближаємося до Бога, страх перед тероризмом не має жодного шансу нас здолати. Нагадування собі про те, що Бог є наймогутнішою Особою в нашому житті, що Він створив нас, щоб ми були Його власністю, дозволяє пізнавати мир навіть в такому сповненому страху місці, як наш світ. Я не говорю про можливість цілком позбавитися тривожних думок – це було б запереченням нашої людської природи. Але від нас залежить: або жити в постійному страху, джерелом якого є цей світ, або перебувати у стані благоговіння перед святим, довершеним Богом, Який волів стати нашим Отцем.

Служіть іншим. Кілька років тому я мав контакт з Асіфом, 26-річним пастором, який жив у тій частині світу, де до християн ставляться дуже вороже. Асіф все своє життя витрачав на допомогу нужденним – збирав їжу та одяг і розповідав про Божу любов усіма можливими способами. Розуміючи, в якій країні він живе, я запитав у нього, чи безпечно його служіння? “Зовсім ні, – відповів він. – Але люди навколо потребують Божої любові”.

Кілька місяців тому він просив молитися за нього, тому що хтось погрожував убити його. А нещодавно мені повідомили, що він у лікарні через якісь про-

блеми зі шлунком. За два дні він помер. Скоріше за все, його просто отруїли за його любов до Ісуса. Поки Асіф вірно служив Господу, Якого любив, він не боявся смерті. В нього було таке ставлення до Бога й людей,

.....

*Маємо продо-
вжувати рятівну
місію Ісуса*

*Христа – місію
допомоги*

**страждаль-
цям, немічним,
зневіреним.**

*Маємо свідчити
їм, що справжня
безпека –*

в Самому Христі.

.....

Маємо продовжувати рятівну місію Ісуса Христа – місію допомоги страждальцям, немічним, зневіреним. Маємо свідчити їм, що справжня безпека – в Самому Христі. Ми самі колись жили без надії – коли ще не знали Ісуса, – тому в першу чергу маємо дбати про те, щоб ця надія стала відомою для інших.

Маємо також розуміти головну й кінцеву мету рятівної місії Ісуса Христа. Ми повинні донести “до

яке я часто помічаю у віруючих, які звершують свою працю в місцях ворожих до християнства. Такі, як Асіф, дійсно розуміють, що значить “збагачуватись завжди в Господньому ділі” (1 КОР. 15:58).

Сутність такої жертвовної праці – її мета й мотиви – відображена у простих словах Асіфа: “Люди навколо потребують Божої любові”. Належати до Божого народу в цьому занапащеному світі – це значить активно шукати можливостей послужити нужденним людям навколо і слушної нагоди пояснити їм, що Христос вчинив для усіх нас.

останнього краю землі” (Дії 1:8) послання про те, що Ісус вмер за всі наші гріхи (Євр. 7:27; 9:12). Кожен може отримати прощення від Бога і нове життя з Богом. Це стосується як тих, хто постраждали від терактів, так і тих, хто ці теракти скоїв. Навіть тих, хто скеровують вантажівки в натовпи людей або підривають бомби на поп-концертах, Ісус запрошує до Себе, щоб змінити їхнє життя і подарувати спочинок в Його мирі. Саме такою є справжня міра неймовірної Божої любові.

Можливо, ви не живете в такому ворожому оточенні, як Асіф. Але наше ставлення до людей має бути однаковим: “Вони потребують Божої любові”. Навіть якщо ваше місце не стрясають теракти, люди однаково знають, що відбувається у світі, і потребують почути про Божу любов, яка спроможна змінити навіть найбільш зламані життя. Ісус дійсно переміг ненависть і зло цього світу:

“Бо вгодно було, щоб у Нім перебувала вся повнота, і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров’ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне”.

Колосян 1:19-20

Моліться за тих, які чинять терор. Можливо, нас коробить сама думка, що навіть терористи можуть отримати Христове прощення. Ця реальність Божої благодаті важко сприймається, але водночас викликає велике почуття благоговіння. І вона цілковито відповідає заповіді Ісуса Христа стосовно нашого ставлення до ворогів.

“Ви чули, що сказано: «Люби свого ближнього, і ненавидь свого ворога». А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує”

Матвія 5:43-44

Коли у світі трапляються жажливі речі (і особливо коли це відбувається неподалік від нашого дому), ми через страх можемо керуватись інстинктивним бажанням все більше зближуватися з тими, кого добре знаємо, і все більше уникати “підозрілих незнайомців”. Але Ісус Христос вчить нас робити дещо більше, ніж просто любити тих, кого ми добре знаємо. Маємо активно виявляти любов до тих, кого можна вважати нашими ворогами; маємо молитися за них.

Якщо нам важко сприймати ідею, що ті, хто коять теракти, теж можуть отримати Боже прощення, ми тим більше потребуємо молитися за них. Це змінить наше ставлення до них, докорінно змінить наше розуміння Божої благодаті. Якщо будемо свідомо й цілеспрямовано просити Бога змінити серце і життя терористів, щоб прийняти їх в Його царство, Він допоможе змінитися нам самим. Бог зробить нас людьми, в серцях яких гніздиться не страх і ненависть, а щире християнське співчуття до кожного, хто духовно гине – навіть якщо на його руках кров багатьох людей.

Отже, молитва змінить наше ставлення до самих терористів. У нашій уяві це вже будуть не “люті звірі”, а реальні люди, що знаходяться у смертельній небезпеці Божого суду. Зрештою, вони потребують радикального спасіння, яке може запропонувати лише Бог.

“Не бійтесь”

“**Н**е бійтесь”. Якщо берлінська газета, яку я згадував вище, просто використала позитивне гасло, Біблія дає глибокі й великі причини, чому нам справді не потрібно боятися. Заклик “не бійтесь” доволі часто зустрічається у Святому Письмі – і зазвичай супроводжується словами, що пропонують велику надію.

Один із прикладів, що спав мені на думку, – це коли Єлисей підбадьорював свого слугу, наляканого тим, що ворожа армія оточила місто. “**Не бійся**, бо ті, що з нами, численніші від тих, що з ними”, – заспокоював слугу пророк (2 ЦАР. 6:16). Єлисей бачив, наскільки численніша та могутніша “невидима” небесна армія Бога за вороже військо! В іншому випадку цар Давид, даючи настанови своєму синові Соломону стосовно величезного проекту побудування храму, сказав: “Будь сильний і будь відважний, і роби, **не бійся** та не лякайся, бо Господь Бог, Бог мій, з тобою, – Він не покине тебе й не позоставить тебе” (1 ХР. 28:20). Якими б відчайдушними та загрозливими не були наші обставини, Бог завжди присутній серед нас, і ніщо не спроможне зруйнувати Його плани.

“**Не бійтесь**”. Напевно саме така реакція на терор є правильною з боку християн. Отже, потребуємо займати і виявляти саме таку позицію. Ці слова непотрібно сприймати як спрощений підхід – зрештою,

є багато речей, що можуть нас лякати. Але можемо мати впевненість, що не існує нічого сильнішого за нашого Бога, і що Він не дивиться на цей світ з відразою через всі ці випадки насилля – навпаки, дивиться з глибоким співчуттям. Ми можемо реагувати на терор без страху, тому що маємо на це справді велику причину: “Не бійся, бо Я тебе викупив, Я покликав ім’я твоє, Мій ти!” (Іс. 43:1). Ми належимо Богу, тому не є рабами страху перед терором, що панує в цьому світі.

Якщо ми сумуємо за тими, чие життя перервав тероризм, якщо ми гостріше зрозуміли той сумний факт, що у світі буде ще більше безпричинних, непередбачених терактів, єдиним джерелом нашої надії та впевненості залишається Той, Хто переміг цей світ. Давайте нести Його любов і втіху тим, хто страждають і почуваються розгубленими, безпорадними. Можливо, ми не зможемо відповісти на всі їхні питання стосовно терактів, але можемо запросити їх до Божої сім’ї, де на них чекає справжній мир та надія – як в цьому житті, так і у вічності. Вони потребують знати, чому ми реагуємо на тероризм не зі страхом, а з вірою та впевненістю. Вони потребують знати, що вони не самотні. Ми можемо показати їм (на підставі Біблії та нашого досвіду), що Бог дуже полюбив їх і завжди готовий пронести їх на Своїх руках крізь найгірші дні їхнього життя.

Якщо вважаєте цю статтю корисною, можете прочитати також статтю “Привітне ставлення до чужинців” та інші статті серії “Погляд вглиб” на сайті: ukrainian-odb.org/ld/.

Серія “Погляд вглиб” пропонує християнам чудове біблійне вчення. Незалежно від того, новонавернений ви чи зрілий християнин, маєте широкий вибір невеликих біблійних статей, що торкаються багатьох важливих тем і питань.

Місія служіння “Хліб Наш Насуцний” – зробити доступною і зрозумілою для кожного мудрість Божого Слова, що змінює життя. Ми сповнені щирого бажання допомогти читачам наближатись до Бога й свідчити про віру своїм знайомим. Будь ласка, розкажіть про брошури серії “Погляд вглиб” тим, кому вони дійсно потрібні. Ви можете завантажити будь-яку брошуру даної серії у PDF форматі [на сторінці “Погляд вглиб”](#) сайту **ukrainian-odb.org**.

Всі наші ресурси доступні для кожного без будь-яких фінансових зобов’язань. Однак, якщо ви бажаєте підтримати фінансово служіння “Хліб Наш Насуцний”, можете зробити це, натиснувши посилання “Пожертвувати”.

ПОЖЕРТВУВАТИ